

ikke betale Renter til sig selv, og Forøgelsen af Statsgælden vilde ikke være af saadan Betydning, at det paa nogen Maade vilde faa Indflydelse paa den danske Stats Kredit. Hvis man kunde faa et saadant, altsaa indirekte garanteret Papir ind paa Udlandets Børs, vilde det formentlig der kunne sælges til god Pris, maaske op til pari, og derved vilde selvfølgelig Rente-foden herhjemme trykkes ret betydelig ned. Naar der da spørges, om der er nogen Udsigt til eller Mulighed for, at noget saadant vil ske, tror jeg, der er det, idet jeg er overbevist om, at denne Mulighed kan findes paa Pariserbørsen, som for Øjeblikket er den mest stabile i Europa, den, som mest har holdt igen mod Forhøjelse af Diskontoen og først i den sidste Tid ved de andre Børsers stærke Hæven af Diskontoen har været nødt til at følge noget med. Det er jo et Faktum, at der i Paris ligger en stor Masse danske Statsobligationer paa faste Hænder, som vistnok staa fuldt i pari. Det er ligeledes et Faktum, at der der ligger andre danske Papirer i stor Masse, men disse Papirer kunne ikke virke ind paa vor Børs, fordi de ligge fast, saa der ingen Vekselvirkning kan blive mellem den store Pariserbørs og vor. Hvis det derimod lykkes at faa et saadant Papir, som jeg har tilladt mig at tale om, ind paa Pariserbørsen, vil der af sig selv komme en Vekselvirkning til Stede, idet det er et Papir, der stadig tilbagebetales, medens der kommer ny Obligationer frem, saaledes at der bestandig er Lejlighed til at undersøge, om et saadant Papir bedst afsættes herhjemme eller i Udlandet. Det er vel værd at gøre et Forsøg paa, om man ikke kunde bringe en saadan Sammenslutning af Kreditforeningerne her i Stand om et fælles Papir, der kan gaa paa de udenlandske Børs og særlig blive modtaget paa Pariserbørsen. Og hvis det kunde gaa blot med en saadan rent formel Garantikapital fra Statens Side, som jeg har omtalt, vilde der virkelig være opnaaet noget ganske overordentlig stort for Landbruget og i det hele taget for de faste Ejendomsbesiddere noget meget større, end hvad der opnaas gennem hele Skattereformen.

Jeg vil dernæst omtale et andet Forhold, som jeg indrømmer ikke ligger for i Aar, eftersom den Regeringshandling, jeg vil omtale, er foregaaet i forrige December Maaned, nemlig Forandringen i Nationalbankens Oktroi, hvorved der gives Banken Lov til at udstede 3 Millioner ny udækkede Sedler. Jeg klager ikke her-

over; det er en Fortsættelse ad den Vej, man har været inde paa saa længe. Jeg tillader mig blot at gøre den højtærede Regering og dette Ting opmærksom paa, at der ikke er saa længe til, at Nationalbankens Oktroi er udløben, og at der derfor maaske var Grund til at overveje, om det for det første i den tilbageværende Tid er rigtigt at give Nationalbanken yderligere Begunstigelser uden kontant Vederlag, og for det andet, hvorledes man skal stille sig, naar Oktroien løber ud — det varer kun en halv Snes Aar — for at man ikke i sidste Øjeblik skal være nødsaget til, for i det hele at bevare et fast, godt Pengemarked herhjemme, at forny Oktroien uden at faa tilbørlig Gengæld for de store Begunstigelser fra Statens Side. — Et æret Medlem udtalte i Gaar, jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen), at han var saa glad over den Maade, hvorpaa man fra det Partis Side, hvortil jeg hører, er optraadt, idet man har givet ham og hans Meningsfæller stærkt Vind i Sejlene. Nu, det er jo den Slags Ting, der kunne siges; det er til syvende og sidst umuligt i den Henseende at anføre noget bestemt for eller imod, men jeg omtaler det, da et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) særlig syntes at ville lægge Skylden for Socialismens stærke Fremgang, hvis den virkelig har faaet en saadan Fremgang, delvis over paa en bestemt Side, vel nærmest den, der har Majoriteten i det andet Ting (*K. Berntsen*: Har haft . . .) . . . maaske! Det ved jeg ikke noget om; det maa staa paa det ærede Medlems Regning. Jeg har aldeles intet Mandat til, og jeg ser mig heller ikke foranlediget til paa nogen Maade at træde op til Forsvar for de Handlinger, som derigennem indirekte bleve angrebne af det ærede Medlem, men vil blot sige, at det vistnok ikke er værd, mindst i denne Sal, at komme for nøje ind paa, om Skylden ligger paa den ene eller den anden Side. Det kan godt være, at vi alle sammen og det ærede Medlem ogsaa kunne have Skyld deri. Hvad der er sket, er sket. Det fornuftigste, man kan gøre, er ikke at tale videre om, hvad jeg vilde kalde de gamle Skader.

Dernæst vil jeg gaa over til et Par Spørgsmaal paa selve Finansloven, som interessere den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det er rigtig, som et æret Medlem i Gaar omtalte, at Overkørselsforholdene ved Jærnbane ere gan-